

РЕШЕНИЕ

№ 1716

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11474** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 11474/2020г. на АС-София-град, IV КС, 5 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИРЕКИЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ /Д „ИТ СО“/, чрез процесуалния си представител инж. А., срещу решение от 21.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 18-ти състав по НАХД № 9948/2019 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Посочва се, че изводът на СРС, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен от лице, което не притежава необходимата компетентност е неправилен и не се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Сочат се аргументи за това, че АУАН № 23-002503/2019 г. е съставен от оправомощено за това лице, предвид нормата на чл. 416, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/. Посочената разпоредба, според касатора, пряко делегира правомощия на актосъставителя, поради което той не се нуждае от допълнително оправомощаване. Като едностранчиви и необективни се определят изводите на първоинстанционния съд по отношение на компетентността при липсата изобщо на обсъждане на доказателствата по делото поотделно и в

съвкупност. Неправилни са и изводите по отношение на териториалната и материалната компетентност на лицето, издало процесното наказателно постановление, предвид разпоредбите на КТ и правилата, посочени в Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и предвид приложените заповеди за компетентност от 2019 г. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което делото да бъде върнато за ново разглеждане на СРС, който да изследва спора по същество. В съдебно заседание, чрез процесуалния представител, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 21.10.2020 г. по НАХД № 9948/2019 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-002503/29.05.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на [фирма], в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля И. Г. М., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че НП подлежи на отмяна при съответното прилагане на чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3, т. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, доколкото както актосъставителят, така и наказващият орган не притежават съответната компетентност по аргумент от чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ вр. приложението към чл. 7, ал. 5 от него. Посочено е още, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от правилника само дава възможност на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ да определи конкретен обхват на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но в рамките на императивното правило по чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Според мотивите на решението, съобразно приложената заповед от 11.02.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ компетентността за издаване на НП на директорите на ДИТ следва териториалната компетентност на актосъставителя.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, а именно: заповед № ЧР-493/18.06.2015 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“; заповед № ЧР-1160/15.11.2017 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“; длъжностна характеристика на длъжността началник на отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“, Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“; длъжностна характеристика на длъжността „директор“ на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“; служебна бележка №[ЕИК] от 09.10.2020 г.

Касационната инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав, е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН. Настоящата съдебна инстанция намира за неправилни изводите на районния съд, че както актосъставителят, така и наказващият орган не са имали съответната компетентност. Разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ предвижда, че нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Именно такъв орган е актосъставителя В., заемаща длъжността началник на отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“, Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към датата на съставяне на АУАН. Посочената разпоредбата пряко делегира правомощия на актосъставителя. Съгласно чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ правомощия на инспектор имат ръководителите на административни звена в специализираната администрация, служителите, назначени на длъжност инспектор, юрисконсултите, както и други служители на Агенцията, назначени на експертни длъжности, които са изрично упълномощени от изпълнителния директор – такова лице е било госпожа В.. Разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 3 от Правилника пък дава право при установяване на нарушение на законодателството инспекторът да съставя акт за установяване на административно нарушение и образува административнонаказателно производство. Безспорно по делото се установява, че актосъставителят е заемал длъжност с инспекторски права и следователно е имал компетентността да съставя АУАН съобразно териториалната си компетентност. Действително, както е посочил и СРС, съгласно чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ Дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област, т. е. ДИТ Софийска област поначало следва да осъществява правомощията си само на територията на Софийска област или по-точно казано, само по отношение на дейности, които се извършват на територията на Софийска област. От друга страна обаче, разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от Правилник предвижда, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труд. Видно е, от приложените по делото заповеди, издадени на основание сочената правна норма от правилника, че изпълнителният директор на ИА „ГИТ“, на първо място със заповед № 3-0024/08.01.2019 г. е дал правомощия на служителите на ДИТ С. област да упражняват контролна дейност и на територията на район „К.“ към Столична община, т. е. извън Софийска област, и на второ място със заповед № 3-0025/08.01.2019 г. още повече е разширил териториалния обхват на контролна дейност, определен с преди това посочената заповед. Безспорно е, че съобразно посочените по-горе прави норми, областите дирекции осъществяват дейността си в точно определена област, но това не пречи, при необходимост, изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ да разшири обхвата на дейност на определени служители, за определен период от време, както в случая е процедирано по отношение на контролната дейност на служителите от ДИТ Софийска област.

Видно от приложената по преписката заповед на ИА „ГИТ“ от 11.02.2014 г., по силата на чл. 416, ал. 5 вр. чл. 399 от КТ, конкретният наказващ орган е бил компетентен да издаде процесното НП, доколкото АУАН е съставен от служител на ДИТ С. област. Разпоредбата на чл. 16, ал. 4, т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна

агенция „Главна инспекция по труда“ предвижда директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. Безспорно от приложените доказателства се установява, че именно лицето А., издала процесното НП, като служител на ИА „ГИТ“, считано от 01.08.2000 г. е заемала длъжността директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Поради посочено АУАН № 23-002503/16.04.2019 г. е съставен, съответно НП № 23-002503/29.05.2019 г. е издаден, от компетентни за това органи, в рамките на дадените им от закона правомощия, при спазване на принципите за териториална и материална компетентност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 21.10.2020 г. на СРС, 18-ти състав е НЕПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. Предвид обстоятелството, че първоинстанционният съд не е изложил никакви фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното производство, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, то на основание чл. 222, ал. 2 АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 21.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав по НАХД № 9948/2019 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.